

Milers de persones es manifesten el 10 de març contra l'atur i la corrupció

Més de 60 manifestacions van tenir lloc a l'Estat espanyol, el passat diumenge 10 de març, convocades per la Cimera Social, de la qual forma part CCOO, per protestar contra l'atur i demanar la regeneració de la política. Aquestes manifestacions s'han emmarcat en la mobilització europea convocada per la Confederació Europea de Sindicats contra les polítiques d'austeritat i antisocials

dels governs de la UE. A Catalunya, van tenir lloc quatre manifestacions convocades per CCOO, UGT, USOC, la Plataforma Prou Retallades i la Plataforma Sindical Unitària dels serveis públics. Sota el lema "Contra l'atur i la corrupció" i el sub lema "Ni privatitzacions, ni retallades", a Barcelona, hi van participar 60.000 persones; a Girona, 3.000; a Tortosa, 2.000; i a Lleida, 1.000.. ■

Jornada d'acció i solidaritat europea contra l'austeritat i l'atur dels joves

Ahir, dijous, va tenir lloc una concentració a Barcelona davant de l'oficina del Parlament Europeu, convocada per la Confederació Europea de Sindicats, en el marc de l'acció sindical europea del dies 13 i 14 de març i coincidint amb la cimera europea que està tenint lloc, al llarg d'ahir i d'avui, a Brussel·les. Aquesta jornada d'acció i solidaritat europea s'ha dut a terme sota el lema "Junts per un futur millor, no a l'austeritat, sí a l'ocupació per als joves". Una protesta contra les polítiques d'austeritat, que estan tenint un efecte recessiu sobre l'economia i estan empobrint els ciutadans més vulnerables, i en la qual es demanaven, a la UE, polítiques agosarades i sostingudes de cara a un pressupost a favor del relleu de la inversió i de la creació de llocs de treball estables. Un capítol especial d'aquesta acció han estat els joves, i l'atur i la precarietat laboral que pateixen. La concentració de Barcelona va reunir uns cinc cents delegats i delegades de CCOO, UGT i USOC així com de representants de sindicats francesos i andorrans que es van afegir a la protesta. ■

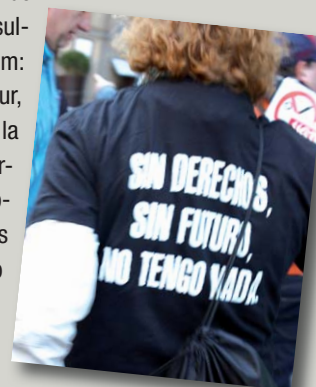
editorial

Necessitem polítiques al servei de les persones i no dels mercats

Aquesta setmana ha tingut lloc una nova reunió del Consell Europeu i, per aquest motiu, la Confederació Europea de Sindicats ha convocat mobilitzacions a tots els estats per denunciar les polítiques d'austeritat i retallades, que són inútils per sortir de la crisi i injustes per a la majoria de la població. El resultat ja el coneixem: augment de l'atur, de la pobresa i la desigualtat, i pèrdua de drets laborals i socials. Unes polítiques que no són neutres, que afavoreixen els poders econòmics i financers, i estan aprofundint la situació de crisi, en especial en els països del sud.

Per això, diumenge passat, sindicats i entitats socials ens vam manifestar a seixanta ciutats de l'Estat en contra de l'atur i la corrupció. Perquè lluitar contra la corrupció és lluitar contra les polítiques que beneficien una minoria poderosa que fa prevaldre els interessos privats per sobre del benefici col·lectiu.

Cal canviar les polítiques econòmiques i socials, i expulsar els corruptes de les institucions i la vida pública. ■

CCOO guanya les eleccions sindicals al Decathlon de Manresa

CCOO ha guanyat les eleccions sindicals al Decathlon de Manresa, on ha obtingut tres dels cinc delegats que s'hi escollien, amb un ampli suport dels venedors i venedores de la botiga. La gran feina feta per la gent de CCOO del territori de la Catalunya Central i de la secció sindical han donat el seu fruit. Aquestes eleccions s'han produït mentre els delegats sindicals estan intentant negociar el que serà el VI Conveni col·lectiu de Decathlon Espanya. Unes negociacions que encara estan molt lluny d'arribar a cap acord. L'empresa ha presentat la seva plataforma en la línia del pobre acord en el Conveni de grans magatzems i, al mateix temps, s'està negant a presentar els resultats econòmics, cosa que fa sospitar que els beneficis són superiors al que diuen. ■

Europastry menteix al president Mas quan li diu que crearà ocupació

La Secció Sindical de CCOO a Europastry de Sarrià ha volgut desmentir la informació publicada en la qual l'empresa assegurava al president Mas, en l'acte d'inauguració de la nova planta, que es crearien fins a 120 llocs de treball, entre directes i indirectes. CCOO recorda que a la planta de Sarrià havien estat una plantilla directa de 560 treballadors sense comptar subcontractes i ETT. De gener del 2009 a desembre del 2012 s'ha reduït la plantilla en 64 treballadors, i d'una plantilla de 380 persones ha passat a una plantilla de 316 persones. Després de l'ampliació només hi han hagut 12 contractacions de nova incorporació i hi ha personal que està treballant en les dues zones, a l'antiga i a la nova ampliació. ■

Mobilització dels treballadors d'Iberia contra els acomiadaments

Els treballadors d'Iberia van tornar a fer vaga entre els dies 4 i 8 de març contra la bàrbara proposta de l'empresa, que pretén acomiadar més de 3.000 treballadors i rebaixar les condicions laborals, socials i econòmiques dels treballadors de la companyia, així com convertir una empresa emblemàtica en una de baix cost. Les mobilitzacions van començar el mes de febrer amb vagues, manifestacions a les principals ciutats i concentracions als aeroports. El passat 6 març, la plaça de Sant Jaume de Barcelona va acollir una de les concentracions de protesta on va participar el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego. Aquest dimecres es va signar un acord per reduir el nombre d'acomiadaments que de moment ha fet desconvocar les vagues previstes en els propers dies. ■

CCOO i UGT protesten davant l'oficina del Servei Públic d'Ocupació Estatal contra els endarreriments en els pagaments de l'atur derivats d'ERO

Davant els injustificats endarreriments en els pagaments de les prestacions d'atur derivades d'expedients de regulació d'ocupació, el dijous 7 de març els sindicats CCOO i UGT van convocar una concentració de protesta davant l'oficina del Servei Públic d'Ocupació Estatal (SEPE, antic INEM) a Barcelona. En la concentració, hi va participar Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, que va explicar les raons de la protesta.

Les raons de la protesta

Les raons de la protesta són diàfanes. Perquè les persones que han perdut la feina i pateixen els endarreriments en el pagament de l'atur queden en una situació crítica: els bancs no endarrerixen el cobrament dels rebuts ni de la hipoteca. Perquè en algunes direccions provincials del SEPE els endarreriments superen els 6 mesos. Perquè tot i que el nombre d'ERO a Catalunya

ha passat de 874 l'any 2008 a 5.494 el 2012 (el que suposa un increment del 628%), les plantilles del SEPE no han augmentat proporcionalment. Perquè durant el 2012, 75.114 persones s'han vist afectades per un ERO a Catalunya. Perquè les persones que treballen al SEPE no tenen la culpa dels endarreriments, però han de suportar una major càrrega de treball i estan sotmeses a la pressió de la ciutadania que exigeix exercir els seus drets. Perquè per culpa de la reforma laboral, que va facilitar i abaratir l'acomiadament, no cal l'autorització prèvia dels ERO i el SEPE ha de comprovar que els expedients estiguin justificats i compleixin els requisits. Perquè les persones afectades es troben en una situació d'indefensió davant la inoperància i els incompliments de l'Administració.

La ciutadania reclama

A través de la protesta canalit-

zada pels sindicats majoritaris, CCOO i UGT, la ciutadania reclama al Govern central, responsable del SEPE, així com al Govern de la Generalitat, com a representant dels interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, que s'articulin els mecanismes necessaris per evitar endarreriments en la resolució i en el posterior pagament de les prestacions d'atur derivades d'ERO. CCOO considera que han d'adequar-se les plantilles del Servei Públic d'Ocupació Estatal davant la situació excepcional d'increment de l'atur i del nombre d'ERO. El sindicat reclama que l'Administració assumeixi la seva responsabilitat davant les persones perjudicades pels seus mateixos endarreriments i estableixi mecanismes de compensació que evitin possibles situacions irremediables com pot ser un desnonament en cas d'impagament hipotecari o interrupcions dels subministraments bàsics per rebuts no abonats. ■

La Ribera d'Ebre, en peu de guerra contra els acomiadaments a Ercros i les seves empreses auxiliars

CCOO està donant tot el seu suport a la gent de la Ribera d'Ebre, molt especialment al poble de Flix, davant l'anunci d'ERO d'extinció de 156 treballadors d'Ercros, que també afectarà més d'un centenar de treballadors de les seves empreses auxiliars. Això representa un cop mortal a la vida econòmica i social de la zona, fet que és inadmissible i que cal combatre. Així es va poder veure la setmana passada en una concentració que va tenir lloc a Barcelona, davant la seu d'Ercros, on treballadors, famílies, veïns, sindicats i alguns polítics d'esquerres van exigir que l'empresa faci marxa enrere en les seves pretensions. Joan

Joan Carles Gallego va fer pinya amb els manifestants. Les negociacions continuen per mirar de reduir, tot el que es pugui, l'impacte de l'ERO. ■

CCOO de Catalunya proposa que CatalunyaCaixa faci la funció de banca pública

Davant la decisió del FROB de suspendre la subhasta de CatalunyaBanc, CCOO de Catalunya ha proposat que s'aprofiti la situació de les entitats bancàries nacionalitzades, com és el cas de CatalunyaCaixa, perquè faci la funció de banca pública, tan necessària en el context actual de crisi, per fer fluir el crèdit a famílies i empreses. CCOO de Catalunya ha valorat que, en anteriors crisis, la banca pública ha desenvolupat un pa-

per clau per a la reactivació de l'economia i, per tant, considera que cal potenciar aquestes empreses, solvents i de gran valor, segons el propi Govern central. Segons el sindicat, cal que no hi hagi cap reducció en la capacitat instal·lada d'aquestes entitats, ni en la seva estructura ni en l'ocupació, ja que es pot comprometre greument el valor futur d'aquestes empreses i el seu paper com a agents activadors de l'economia. CCOO de

Catalunya reclama al Govern de la Generalitat que es posi davant del Govern de l'Estat per exigir que CatalunyaCaixa faci la funció de banca pública per garantir la circulació del crèdit a l'economia productiva, a les pimes i a les famílies i, com a millor opció, perquè els diners públics invertits estiguin al servei de la societat. ■

Una sentència obliga una empresa a pagar una indemnització de 60.000 euros a una treballadora per danys morals arran d'un acomiadament

El Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya mostra la seva satisfacció per la confirmació, que ha fet el Tribunal Suprem, de la sentència d'un jutge de Barcelona que va declarar nul l'acomiadament d'una treballadora produït amb danys morals i vulneració de drets fonamentals, per la qual cosa l'empresa haurà de pagar una indemnització de 60.000 euros, que, a més, complementa la de l'acomiadament.

La treballadora en qüestió va patir un primer acomiadament de l'empresa Clequali, SL, per demandar una cessió il·legal a una altra empresa. La improcedència de l'acomiadament va ser reconeguda per la mateixa empresa, que va reingressar la treballadora en el seu lloc de treball a Esplugues de Llobregat. Però, dos mesos després, la treballadora va ser traslladada a Salamanca per causes organitzatives, i malgrat que el jutjat social va declarar nul·la aquesta decisió, l'empresa va insistir a dur-la a terme. Sorprenentment, un cop a Salamanca, la treballadora no va rebre treball efectiu i la van instar perquè agafés vacances. Ella no ho va acceptar i va continuar treballant i, novament, va ser acomiadada.

Segons la sentència, l'empresa ha vulnerat els drets fonamentals de no-discriminació (article 14 CE), d'integritat moral (article 15 CE) i de garantia d'indemnitat (manifestació del dret de tutela efectiva, article 24 CE). Aquesta sentència reitera la doctrina del Tribunal Suprem en el càlcul de les indemnitzacions per danys morals, i es pren com a referència per a la quantificació de la indemnització la Llei d'infraccions i sancions en l'ordre social (LISOS), llei que estableix la quantia de les sancions per les infraccions que fan les empreses. ■

Multitudinària participació en la jornada de mobilització per reivindicar el desbloqueig del Conveni del metall de Catalunya

Més d'un miler de delegats i delegades dels sectors del metall i de metal·logràfiques de tot Catalunya es van mobilitzar a Barcelona, el passat 4 de març, i van reivindicar a la patronal el desbloqueig de la negociació col·lectiva, incidint especialment en la negociació del futur Conveni del metall de Catalunya, ja que tot i que la mesa de negociació ja està constituïda, la patronal manté bloquejat el procés de negociació. L'altre aspecte destacat de la reivindicació va ser la revisió salarial per al 2013, que també està encallada, ja que, de moment, la patronal no ha manifestat

cap intenció de signar les noves taules salarials i ha incomplert els acords presos.

La Federació d'Indústria de CCOO valora molt positivament la multitudinària participació en la jornada de mobilització convocada conjuntament amb l'MCA-UGT, ja que va permetre prendre el pols al sector i demostrar el suport dels delegats i delegades a les accions que prepara el sindicat per desbloquejar la situació. Els delegats van fer una petita manifestació des dels respectius locals de CCOO i UGT, i es van concentrar davant de la seu de Foment del Treball per fer sentir les seves reivindicacions a la patronal. Allà es va fer la lectura d'un manifest titulat "Signem les taules salarials, negociem el Conveni del metall de Catalunya, ja!", en el qual es va manifestar el rebuig sindical al bloqueig de la negociació. ■

Mobilització del sector de la construcció de la província de Barcelona contra el bloqueig del conveni

La Federació de Construcció i Fusta de CCOO, conjuntament amb UGT, va convocar el dia 14 de març dues manifestacions, que van finalitzar amb una concentració a les seus de les patronals de la construcció de Barcelona. Aquestes manifestacions es van fer com a protesta per la dilació de la patronal de la construcció barcelonina amb la signatura del

conveni col·lectiu del sector que afecta més de 60.000 treballadors i que, des del mes de desembre del 2011, està caducat. La patronal té l'únic propòsit que no existeixi conveni col·lectiu i, d'aquesta manera, aplicar unilateralment la reforma laboral, fet que suposa tornar a un sector totalment desregularitzat i individualitzat, amb la consegüent

pèrdua de drets que tants anys ha costat aconseguir.

CCOO i UGT no consentiran que aquest sector quedi desregulat i sense conveni, i aquesta és la primera de les mobilitzacions, que, si la patronal segueix amb aquesta actitud, desembocaran en una vaga en el sector de la construcció en la província de Barcelona. ■

Els empleats de grans magatzems i del sector públic català convoquen mobilitzacions

En els propers dies estan convocades noves mobilitzacions en sectors tant importants com els empleats públics catalans i els treballadors de grans magatzems. Concretament, els empleats del sector públic continuaran amb les seves protestes contra les retallades que estan patint, el proper dimecres 20 de març, a les 18 hores amb una concentració a la Plaça de Sant Jaume de Barcelona. Els treballadors de grans magatzems protestaran contra el desastrós conveni signat pels sindicats afins a la patronal de sector, i ho faran el diumenge 24 de març a les 12 hores a Plaça de Catalunya de Barcelona. ■

El Tribunal de Justícia de la UE considera que la norma espanyola sobre desnonaments és abusiva, il·legal i que ataca els drets dels consumidors

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (UE) ha considerat en la seva sentència d'ahir que és una vulneració dels drets dels consumidors el fet de que el sistema d'execució hipotecari espanyol no permeti els jutges suspendre un desnonament tot i que considerin que les clàusules de la hipoteca són abusives.

D'aquesta manera, s'equipara el dret dels compradors espanyols amb el de la resta d'uropeus, ja que tot i que la competència normativa sobre els desnonaments per impagaments hipotecaris és nacional,

una norma estatal no pot obstaculitzar els drets garantits als consumidors de la UE per la Directiva 93/13. La sentència del Tribunal de Justícia de la UE és d'obligat compliment per a tots els jutges europeus.

Davant d'aquesta sentència, des de CCOO considerem que el Govern espanyol ha de modificar l'actual sistema d'execució hipotecària per a garantir la defensa dels consumidors davant les clàusules abusives dels crèdits. L'actual llei hipotecària espanyola és totalment injusta per a les persones i només

protegeix els interessos de les entitats financeres. Cal, d'una vegada per totes, solucionar el problema del sobreendeutament de les famílies, garantint la dació en pagament, i garantir el dret a accedir a un habitatge, posant en lloguer social els estocs de pisos buits de les entitats financeres. La sentència del Tribunal europeu i el milió i mig de signatures per la ILP de la dació en pagament i el lloguer social obliguen el Govern del PP a canviar la normativa hipotecària per rescatar les persones i no només els Bancs, com fins ara. ■

Convocat el Premi Aurora Gómez a la lluita feminista en l'àmbit laboral

La Fundació Cipriano García convoca el Premi Aurora Gómez a la lluita feminista en l'àmbit laboral. En aquesta quarta edició, la del 2013, ho fa amb la voluntat de reconèixer persones, col·lectius, entitats o organitzacions socials que s'hagin distingit per les seves actuacions, en el món laboral i sindical, per eradicar o disminuir les discriminacions per raons de gènere que es donen en aquests àmbits i, al mateix temps, per atorgar valor al treball de les dones.

El termini de presentació de candidatures acaba el 30 d'abril de 2013. Podeu consultar les bases del Premi i la butlleta per presentar la candidatura a: www.fciprianogarcia.ccoo.cat. ■

Els Dilluns del Cipri convida Fernández Seijo, jutge que va portar la Llei hipotecària a la justícia europea

Els dilluns del Cipri comptarà amb la participació del jutge mercantil José María Fernández Seijo, el dilluns 8 d'abril a les 18 hores, a la seu de CCOO de Catalunya, Via Laietana, 16 de Barcelona.

Fernández Seijo va ser el jutge, titular del jutjat mercantil número 3 de Barcelona, que va plantejar una qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea per saber si la llei espanyola era compatible amb els drets dels consumidors que protegeix la directiva comunitària. Ho va fer després que el Tribunal Constitucional rebutgés estudiar la qüestió d'un jutge de Sabadell sobre si les execucions hipotecàries vulneraven drets dels ciutadans, buscant una major sensibilitat en la Unió Europea. Seijo estarà acompanyat per l'advocat col·laborador del Grup Promotor de la ILP per la dació en pagament, l'aturada dels desnonaments i el lloguer social, Martí Batllori. Aquesta ILP serà debatuda en breu al Congrés dels diputats després de ser admesa a tràmit. ■

Ha mort l'històric sindicalista de Basf, Julià Oller

Ens ha deixat l'històric sindicalista de l'empresa BASF de Tarragona Julià Oller, a l'edat de 66 anys. Oller era afiliat de CCOO des de molt jove i va ser president del Comitè d'empresa d'aquesta important empresa química. Regidor pel PSUC en el primer ajuntament democràtic de Tarragona, va arribar a ser també alcalde de la població d'Els Pallaresos per ICV-EUIA. L'acte de comiat té lloc aquest matí a les 11 hores en el Tanatori de Tarragona. ■

CCOO presenta un informe sobre la situació laboral de les dones a Catalunya durant el 2012

L'objectiu d'aquest informe és fer visible la persistència de les desigualtats de gènere, per delimitar millor el seu caràcter estructural i/o conjuntural, i, per tant, fonamentar la nostra exigència de posar en marxa les accions correctores apropiades per eradicar-les.

Fins ara parlàvem d'avenços, però podem pensar que hi ha molts elements per parlar de retrocés de les dones en drets tant laborals com socials. Ja no parlem de crisi econòmica, sinó que tornem a estar en una recessió que fa que una bona part dels avenços estiguin en una situació en què la pèrdua podrà afectar diverses generacions.

La taxa d'activitat de les dones està estancada en un 56,2%, la taxa d'ocupació de les dones està en clar retrocés des del 2008, i a finals del 2012 era d'un 43,15%. La taxa d'atur femení era d'un 23,22% (entre les dones joves de 16 a 19 anys la taxa d'atur és del 72,56%, i entre les de 20 a 24 anys, del 44,73%).

Les diferències de gènere es manifesten, entre d'altres, en aspectes com:

— Hi ha una participació diferent de les dones i els homes en les activitats productives, fet que ha donat lloc a un augment de la segregació laboral:

- horitzontal (concentració de dones i homes en sectors i ocupacions específiques):

- Dones: comerç, hotelaria, serveis a edificis, educació, activitats sanitàries, serveis socials, serveis personals, personal domèstic.

- Homes: indústria, construcció, venda vehicles, transport, serveis i tecnologies de la informació, serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria.

- vertical (escassa presència de dones en llocs directius, altrament dit sostre de vidre):

- Dones: personal administratiu i ocupació a oficines, treballs de serveis en restauració, personals i de venda.

- Homes: treballs qualificats a la indústria i la construcció, operadors d'instal·lacions, maquinàries i muntadors.

— La contractació a temps parcial ha augmentat per a tothom, però el contracte a temps parcial continua sent majoritàriament de dones.

— Les dones participen en una proporció menor en l'activitat emprenedora.

— El salari mitjà de les dones, a Catalunya, és el 76,24% del dels homes (6.500 €). El 2010, les dones encara no cobren el salari mitjà dels homes del 2004. La bretxa salarial augmenta a partir dels 35 anys, amb l'antiguitat, i a les professions més altes.

— Les dones tenen les pensions més baixes i són la gran majoria en les pensions no contributives, i entre les pensions contributives cobren, sobretot, la pensió de viduïtat.

— Les dones tenen una taxa de risc de pobresa

superior, sigui quin sigui l'àmbit geogràfic en què ens movem. Cal destacar el risc de pobresa de 2 a 16 anys (28% dones i 24,3% homes).

— Algunes de les dones immigrants que perden la feina, o algunes de les que treballen a les llars, amb el canvi de règim, estan perdent l'afiliació a la Seguretat Social i estan en risc de perdre el permís de residència.

— El 61% dels convenis sectorials incorporen algunes mesures d'igualtat, el 35,4% incorporen articulacions de plans d'igualtat, i el 33% no incorporen la Llei d'igualtat.

Les propostes de CCOO de Catalunya

Hem d'exigir la centralitat de les persones en les polítiques i, per tant, que s'aboquin recursos als serveis que milloren la vida quotidiana. Els serveis públics de cura de les criatures, de les persones grans i de les dependents, l'habitatge, la sanitat, l'educació, el transport i les pensions són bàsics per al benestar de les persones, especialment per a aquelles que tenen menys recursos, la majoria de les quals són dones. S'ha de reactivar l'economia creant serveis i llocs de treball, i no destruint-los.

Nosaltres sabem que hi ha alternatives que consisteixen en polítiques fiscals justes, un impost de transaccions financeres, la lluita contra el frau i l'evasió fiscal, un nou paper del BCE amb un control rigorós del sector financer i una posada en comú parcial del deute dels països de la UE, l'establiment dels eurobons, un pla europeu d'inversions sostenibles i un nou contracte social europeu que reforci el model social europeu i estableixi una carta de drets socials. Cal exigir un canvi en les orientacions de les polítiques que es fan per fer front a la crisi, hem de seguir treballant per defensar els drets de les dones com a sindicat i, conjuntament, amb els moviments socials, especialment el moviment de dones feministes, i hem de participar i animar les nostres companyes a participar amb nosaltres en les mobilitzacions que s'estan fent, i que haurèm de seguir fent, per frenar els atacs que estem rebent com a treballadores.

En l'àmbit laboral i l'ocupació

— Cal un canvi en el model productiu que faci una aposta clara per sectors d'alt valor afegit en productes i processos, que garanteixi que les dones puguin incorporar-se a aquestes activitats i sectors, i que adequi el seu perfil professional a les noves demandes del mercat de treball. Les dones han de poder accedir a la formació i al reciclatge professional necessaris, i a l'ocupació adequada a la seva formació. Les dones no poden quedar al marge dels sectors d'activitat en què es preveu el relançament de l'activitat econòmica i productiva.

— S'ha de garantir la creació d'ocupació de qua-

litat i trencar amb el vell model de mà d'obra intensiva, precarietat i baixos costos salarials. També cal millorar i continuar desenvolupant mesures per facilitar la conciliació de la vida personal i la laboral, entesa com un camí cap a la coresponsabilitat i perquè homes i dones comparteixin totes les tasques.

— Pel que fa a l'àmbit de la negociació col·lectiva, en tots els seus nivells (d'empresa, sector, territorial...), cal garantir la inclusió d'un capítol sobre igualtat d'oportunitats, en el qual es concretin i es millorin les directrius i els continguts de la Llei d'igualtat. S'han de garantir i millorar les condicions de les treballadores i posar punt i final a qualsevol tipus de discriminació mitjançant la implementació de mesures d'acció positiva i el desenvolupament i l'aplicació de plans d'igualtat.

— S'ha d'avançar en la implantació de sistemes de qualificació professional, que, basats en l'equivalència de qualificació i funcions, portin a l'equiparació de retribucions i posin en marxa vies per a l'accés a la formació, al reconeixement de la qualificació i al desenvolupament de la carrera professional. S'han d'establir sistemes de selecció, classificació, promoció i formació, amb criteris tècnics, objectius i neutres per raó de gènere, i eliminar denominacions i estereotips sexistes.

— Per tirar endavant totes aquestes mesures és imprescindible l'actuació conjunta de totes les parts implicades en la negociació col·lectiva. L'eliminació de les discriminacions de les dones en el món del treball i de les discriminacions salarials com a part d'aquestes discriminacions és una tasca de tothom.

— En l'actual context d'ERO, cal reclamar que aquests ERO vagin acompanyats de plans empresarials de futur i de plans socials que en minimitzin l'impacte, que la intervenció de les empreses de recol·locació es canalitzi a través dels serveis públics d'ocupació i que es garanteixi la igualtat d'oportunitats i la transparència en tots aquests processos.

— Finalment, cal que des dels poders públics s'estableixin els mecanismes necessaris per millorar qualitativament els indicadors de les situacions de violència de gènere contra les dones, i especialment en relació amb les diferents formes de violència masclista que es donen en l'àmbit laboral. És imprescindible perquè puguem continuar amb la nostra tasca a les empreses i aconseguir l'eradicació d'aquestes situacions.

Per tant, per coherència amb el que hem assenyalat anteriorment i aprofitant la celebració del 8 de Març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, volem aturar les polítiques que estan destruint ocupació i el model d'estat del benestar que, encara que feble, hi havia al nostre país. ■

Lidia Sandalinas Féliz

Samouré Debay, secretari general de la Confederació Lliure de Treballadors de Mauritània (CLTM)

“En el sector públic de Mauritània, hi està prohibit tant organitzar sindicats com afiliar-s’hi”

La conferència “El diàleg social mediterrani: espai de cohesió i de progrés social” que CCOO va organitzar amb el suport de l’Ajuntament de Barcelona, va reunir a la nostra ciutat, el passat 11 de febrer, una gran varietat de sindicalistes. Una oportunitat per conèixer realitats culturals ben diferents a la nostra, però sindicalment molt properes quan del que es tracta és organitzar i defensar els treballadors i les treballadores. Samouré Debay, secretari general de la Confederació Lliure de Treballadors de Mauritània, ens porta el testimoni del treball sindical en un país del qual desconeixem gairebé tot.

■ Ens podria fer una presentació de la Confederació i de les seves prioritats en aquests moments?

La Confederació Lliure de Treballadors de Mauritània (CLTM) és un sindicat molt actiu a Mauritània; és membre de la Confederació Internacional de Sindicats (CIS) i els informes de l’Organització Internacional del Treball (OIT) reconeixen la importància i el pes que té la nostra organització. La CLTM participa en els tribunals laborals en defensa dels treballadors i les treballadores, als quals ofereix serveis específics com ara les cooperatives de consum. També dóna prioritat a les temàtiques de la immigració i del jovent, així com una importància excepcional a la lluita contra l’esclavitud. Tenim unes bones relacions de cooperació amb CCOO de Màlaga, amb la qual hem organitzat un gran acte en aquella ciutat contra l’esclavitud a Mauritània. També hem col·laborat amb CCOO de Madrid en qüestions com les de la dona i altres de tipus social.

La situació actual a Mauritània es caracteritza per la precarietat així com per l’absència d’oportunitats de treball i de proteccions socials. Tenim davant nostre grans desafiaments, ja que la taxa d’atur oscil·la entre el 31% i el 35%, sobretot entre el jovent. Tant les persones joves llicencia-

des com un terç dels treballadors i treballadores en actiu ho fan sense contracte de treball i sense cap mena de protecció social. Els salaris són, en general, molt baixos. Des de la CLTM intentem millorar les remuneracions així com les condicions de treball, mitjançant l’obertura de la porta del diàleg social amb la patronal i amb el Govern. L’any 2011, a través de la concertació social, vàrem assolir algunes conquestes, com ara la millora del poder adquisitiu en un 41% i un acord sobre la revisió del salari mínim cada dos anys.

■ Quina és la situació a Mauritània pel que fa a les llibertats sindicals?

Hi ha moltes dificultats per desenvolupar la nostra acció sindical, ja que els empresaris pressionen molt per impedir o complicar les eleccions de delegats i delegades a les empreses. També hi ha lleis que violen els drets i les llibertats sindicals. En el sector públic, (oficines de funcionaris, escoles públiques...) està prohibit tant organitzar sindicats com afiliar-s’hi. Un professor pot ser acomiadat si s’afilia a un sindicat o si fa activitats sindicals. Hi ha sectors que no estan classificats ni com a sector privat ni com a sector públic, però que també estan afectats per aquesta prohibició. A Mauritània, tenim un nombre important d’empreses multinacionals. Aquestes empreses rebutgen entrar en el diàleg social i l’Estat no vol intervenir per aplicar-hi la llei laboral.

■ Hi ha empreses espanyoles a Mauritània?

La majoria de les empreses són de Suècia, Austràlia, Índia o Turquia. També n’hi ha de franceses en el sector del petroli. La majoria de les empreses multinacionals treballen en l’extracció de matèries primeres, concretament de metalls.

Mauritània és un dels països més rics en pesca. Disposem d’un acord amb la Unió Europea, el qual actualment està en suspens i, com a conseqüència d’això, més de 4.000 treballadors i treballadores estan sense feina en espera de si es renova l’acord o no, patint unes condicions socials i humanes molt precàries i sense cap recurs. L’Estat, però, no els dóna cap alternativa.

El sector d’extracció de metalls és el sector on més ocupació hi ha. Mauritània és el segon país del món en exportació d’or i el quart país en expor-

tació de ferro. Malgrat aquestes riqueses naturals del país, som un poble pobre i tenim un alt nivell d’atur. A causa de les polítiques governamentals, patim també discriminació entre les diferents diversitats ètniques del poble maurità. A Mauritània, es fa una política sistemàtica d’exclusió del poder i de les riqueses d’una part important de la societat. En canvi, un sector petit de la població és el que manté el control absolut sobre el poder i les riqueses, la qual cosa és molt perillosa, ja que pot portar el país a una catàstrofe.

■ Es refereix potser a discriminació racial?

Sí, així és. Es tracta d’una discriminació racial i d’una discriminació social. Les dues formes de discriminació coexisteixen. A Mauritània es dóna tant una discriminació contra el component africà negre com una discriminació contra el component àrab de pell fosca. Hi ha pràctiques d’esclavitud. La meitat de la població, d’ètnia Hartin, pateix discriminació. Són àrabs i parlen àrab però tenen la pell fosca; per això estan discriminats.

■ Com està afectant a Mauritània la situació per la qual passa Mali en aquests moments?

La situació que es viu a Mali actualment pot comportar problemes a Mauritània, ja que els grups armats extremistes i terroristes de Mali poden entrar al país i es pot donar una confrontació amb l’exèrcit. La situació és molt perillosa, hi ha una part de la societat mauritana, grups islamistes i alguns de nacionalistes, que donen suport a aquests grups armats també islamistes i critiquen qualsevol discurs dirigit contra els grups terroristes. També hi ha una altra part de la societat que rebutja el terrorisme i demana una política ferma contra aquests grups. Nosaltres, com a força democràtica, volem l’estabilitat a la regió. Mali és un país sobirà i rebutgem que grups armats dominin una part del seu territori. El que està passant a Mali pot estendre’s a altres països veïns, com ara Algèria o Marroc. Tenim llargues fronteres amb Mali, de 2.000 km, i ens cal mantenir una posició clara contra aquests grups que practiquen la repressió ideològica i física. Es comenta que alguns d’aquests grups es troben ja a Mauritània i tenen el suport de Qatar i l’Àrabia Saudita; això pot ser molt perillós per a l’Àfrica i també per al món àrab. ■

Ghassan Saliba